

Р Е Ш Е Н И Е

№ 109

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 09 март 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети февруари две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №67 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Интекс“ЕООД, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 13594842 срещу решение №1089/15.12.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №892 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено НП №0107074/09.09.2010 г. на Директор на ТД на НАП - София, издадено срещу „Интекс“ЕООД, гр. Перник, като наложеното за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) е намалено на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, поради последвало благоприятстващо нарушителя изменение на приложимия Закон за счетоводството.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно и неправилно, тъй като процесният АУАН е съставен в нарушение на правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като актът за установяване на нарушението (АУАН) е съставен в отсъствие на нарушителя, без наличие на предпоставките по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, както се твърди още, че актът не съдържа посочена дата на извършване на нарушението, както е императива на чл. 42, т.3, пр. 1 от ЗАНН. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП изцяло.

Ответникът по жалбата - ТД на НАП - София се представлява от юрисконсулт Кирилова. Възразяват срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е основателна, поради

допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание, касаещи и съдържанието и надлежността на връчване на поканата за съставяне на АУАН, както и липса в акта на дата на извършване на нарушението, предвид което становището е, че атакуваното решение и процесното наказателно постановление следва да бъдат отменени.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Касационният съд, като разглежда делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че жалбоподателят, в качество търговец по смисъла на Търговския закон, не изпълнил в законоустановения срок до 30.06.2009 г. задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2008 г., чрез заявяване и представяне за обявяването му в Търговския регистър. Нарушението е установено от инспектор по приходите в ТД на НАП - София, Офис Перник във връзка с получено писмо от Изпълнителния директор на НАП, с което Директора на ТД на НАП съответно Директора на офис Перник, са уведомени за липса на подадено заявление за обявяване на годишен финансов отчет за 2008 г. пред Агенцията по вписванията - Търговски регистър. Нарушението е установено след извършена документална проверка и проверка в информационния масив на НАП и публичния регистър на Агенцията по вписванията.

При така установеното от фактическа страна, Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, като са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. По отношение на наложеното наказание и по-специално - на неговия размер, районният съд е приел, че поради последвало изменение в относимата санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, с което размерът на санкцията е занижен, (като са свалени неговата долна и горна граници), съобразено с императива на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, наложеното административно наказание следва да бъде съответно намалено в размер на минимума от 500 (петстотин) лв. на същото основание.

Административен съд - Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл смята касационната жалба за неоснователна, както и не споделя позицията на прокуратурата по следните съображения:

Съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 от НПК във вр. с чл. 335, ал. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН са тези, довели до ограничаване процесуалните права лицето, посочено като нарушител. Съгласно теорията и

практиката, в наказателния процес, респективно в административнонаказателния, само съществено нарушение на НПК, а не всяко нарушение значение. Когато органът, който прилага нормата прецени, че нарушението не е съществено, производството пред него продължава. От анализът на чл. 348, ал. 3 от НПК се прави извод, че съществуват два вида съществени процесуални нарушения: абсолютно съществени и относително (условно) съществени. Абсолютните съществени процесуални нарушения са изчерпателно изброени в закона – чл. 348, ал. 3, т. 2-4 от НПК и са от такова естество, че са неотстраними, като без значение е дали допускането им е довело до ограничаване процесуалните права на нарушителя или до постановяване на неправилно решение. За разлика от тях относителните съществени нарушения на процесуални правила, не са посочени в закона, тъй като не е възможно да бъдат изчерпателно изброени, като условие за това да бъдат оценени като съществени е дали са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице или на другите страни – чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК.

Част от оплакванията на настоящия жалбоподател са свързани с нередовно връчена покана за съставяне на акт за установено нарушение. Съгласно чл. 84 от ЗАНН, доколкото в ЗАНН няма особени правила за връчване на призовки и съобщения се прилагат правилата на Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Според разпоредбата на чл. 180, ал. 5 от НПК, на учреждение или юридическо лице връчването става срещу подпис на лице, натоварено да приема книгата. От друга страна обаче в случая става дума за изпращане на покана за съставяне на АУАН, поради което настоящия съд не смята непрецизното връчване на поканата за така съществено и абсолютно процесуално нарушение, че да послужи само по себе си като основание за отмяна. За да е налице същественост на нарушението следва да се отчете фактът доколко и дали правото на защита на наказаното лице е ограничено. АУАН е надлежно връчен на лицето, независимо съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, като същото се е запознало с неговото съдържание и е възразило и при връчването, и в тридневния срок от неговото подписване, каквото е правилото на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. От възразението и в акта, и в това – от дата 18.08.2010 г. е видно, че нарушителят спори, че не са били налице условия за съставяне на АУАН в негово отсъствие, както и че е подал заявление за обявяване и представяне на годишния финансов отчет за 2008 г. на дата 24.06.2010 г. – ден след получаване поканата от лице от семейството на същия адрес. Фактът е, че заявлението за обявяване и представяне в търговския регистър на годишния финансов отчет е подадено в деня, следващ непрецизното връчване на поканата за съставяне на АУАН. Предвид тези действия на нарушителя, съдът не приема оплакването му, че за него от текста на поканата не е било ясно, че същата се отправя за съставяне на АУАН.

Предвид горните мотиви настоящата инстанция счита за неоснователен доводът на жалбоподателя и позицията на прокуратурата за абсолютна същественост на нарушението по повод връчването на поканата за съставяне на АУАН и нейния текст. Жалбоподателят е търговец по смисъла на Търговския закон,

регистриран със седалище и адрес на управление. За последния важи правилото, че кореспонденцията с него следва да се осъществява на този адрес. След като на така посочения адрес лице, което да приема книга по смисъла на чл. 180, ал. 5 от НПК липсва, както на същия не е намерен и жалбоподателя, чрез едноличния му собственик, то не може да се пледира неизпълнение от страна на административнонаказващия орган на задължението му да покани нарушителя преди да бъде съставен АУАН в негово отсъствие. Нарушителят не може да се позовава на неизпълнението на задължението си да осигури представител на адреса си на управление, за да може да се обоснове впоследствие с нередовно връчване на книга. Видно от данните по делото едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за образуване на административнонаказателно производство е изтичал на 01.07.2011 г. Процедурните хватки на нарушителите биха имали ефект, ако в случая правото им на защита е било ограничено, каквото по делото не е установено. Освен това всички срокове по чл. 34 от ЗАНН са спазени – административнонаказателното производство е образувано в 3-месечния срок от откриване на нарушителя и в едногодишния срок от извършване на нарушението, като наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок от съставяне на АУАН. Наказаното лице е възразило и пред административнонаказващия орган, както е иницирирало и процесуално допустимо съдебно обжалване на правораздавателния акт с ясната представа какво нарушение му е вменено и за какво ще бъде административно наказан, като се е обосновал с незнание и липса на информация. Предвид всичко казано дотук касационния съд смята за правилна преценката на районния съд, че лицето е било уведомено относно необходимостта от явяване за установяване на извършено нарушение на ЗСч.

Касационният съд не намира за основателна и позицията на жалбоподателя и Окръжна прокуратура – Перник във връзка с непосочване на дата на извършване на нарушението в АУАН и издаденото въз основа на него НП. И в двата акта недвусмислено е посочено, че лицето не е изпълнило задължението си за подаване в срок до 30.06.2010 г. на заявление за обявяване и представяне в търговския регистър на ГФО за 2008 г. От дата 01.07.2010 г. дружеството е в състояние на нарушение, продължаващо и в момента на неговото установяване. В случая сме изправени пред неизпълнение на задължение към държавата обвързано със срок в кумулация с необходимостта от подаването на заявление, поради което подаване на заявлението след срока не е изпълнение, следователно подлежи на санкция. Така посочената дата във връзка с нарушението не пречатства изчисляването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Правилно е и решението на първоинстанционния съд да измени процесното НП, като намали размера на наложената имуществена санкция, поради последвало изменение на санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, благоприятстващо нарушителя. Настоящият състав намира това за съобразено както с разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, така с правилата по чл. 27 и сл. от ЗАНН, с определен минимум на размера на санкцията, предвиден за съответното нарушение.

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен

акт, районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на първоинстанционното решение. При разглеждането на делото и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не бяха установени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са причина за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, касационният състав намира решението на Районен съд – Перник за правилно и законосъобразно, поради което същото следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена, като неоснователна.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1089/15.12.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №892 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено НП №0107074/09.09.2010 г. на Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу „Интекс“ЕООД, гр. Перник, като наложеното за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) е намалено на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.